

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica. ii. q[ua]dragesime.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Dominica. II. Quadragesimae

re in valle inferni tē. Et sic dicit brūs Gre
go. Quanto quis plō ei seruierit: tanto plō
cū considerabit.

Dūca. ii. q̄dragesime.

Ecce ascendi
mus tē. Rogam⁹ vos ⁊ obse
cram⁹ in dño ut quē admodū
tē. vſqz ibi. p̄ dñm iesum. i. Theb. iiiij. Ro
gat apls ut ea faciam⁹ q̄ ad ascendenduz
hierosolymā necessaria sunt. Et i p̄ib⁹ apl⁹
tria sunt considerāda. vic⁹

Benignitas affectiois. Rogam⁹
Veritas exhortatiois: vt queadmo. tē
Firmitas obligatiois: scit. em q̄ p̄ce. tē
De p̄mo Ro. xij. Obse. vos p̄ m̄. dei tē.
Descđo Eph. v. Videlte quo caute am⁹
bulit: nō q̄ insipicet. De tertio Luč. xij.
Seruus sciēs yo. dñi ⁊ nō facies pla. va⁹
pulabit multis. Ecce tē.

Primus ar. In sint tres ptes pnie. s.
contritio: p̄fessio ⁊ satisfactione. Q, nō.
Partes alicui⁹ toti⁹ sunt simul s̄ ista tria
nō sunt sil. Contra Est autoritas Chrys.
⁊ Aug. et ponit a magro in. iiiij. dis. xvij. Re
spondet Bon. in. iiiij. dis. xvij. in expōsitione
textus siue lē. Si loquimur d̄ pniayvirtute:
sic p̄tritio: p̄fessio ⁊ satisfactione: nō sūt par
tes integrales: s̄ potestratue. Si c̄ em ab
eentia aie egredium⁹ ples potentie: sic ab
vno habitu ples acr⁹. Si autē loquimur de
pniay sac̄o: sic sunt ptes ite grales q̄nū ad
esse pfectū. Gl̄a rōabilit̄ loqui in gr: cu⁹
di. In pfectione pnie tria sunt obseruāda
scopunctio cordis: p̄fessio oris: ⁊ satisfac
cio opis. Et cū obijct⁹ q̄ nō h̄nt ec̄ sil: di
cendū q̄ l̄ nō sūt sil in actu: sunt tū sil ve
to v̄l affectu. In q̄n q̄s conterit habz co
fessionem ⁊ satisfactionem in pposito: ⁊ q̄n sa
tissim⁹ ⁊ conterit. haber duo p̄fecedentium
efectū. vnde nullū illoꝝ est pfectū sac̄im
sine alio. Hec Bon. Pro fun. Multū
sepe de pnia consēcdui exi⁹ ab hac considera
tiōe m̄lti ipedunt: q̄r morit̄ nō considera
tio. Jo bñ dt Hene. ad lu. In h̄ oēs fallimur
q̄ morit̄ nō p̄spicim⁹: magna ps ei'la pte
rū: q̄cqd etat⁹ n̄re retro ē mors tenet. festi
uem⁹ q̄ pniā a geret. S̄ de pnia q̄ sitū est
In sint tres tē. Dic tu. vt s. Ex q̄ conclu

de q̄ nō sat̄ est dolere de petō n̄si p̄siteat
nes sufficeret p̄fiteri nisi fiat satisfactio. p̄
pterea Jo. Mat. iij. Non solū dicebat faci
te pniā: s̄ facite fruct⁹ dīgnos pnie. Au
dite o p̄ctōres tē. S̄ heu m̄lti q̄nq̄ inci
piū: sed nō cōplent q̄ nō satisfactiōe nec
casiones p̄ctōꝝ fugiunt: nec ad fructū bono
rū oper⁹ pueniūt: p̄cipiunt quidē s̄ nō pa
riūt. De his exponi p̄t illud. iij. Re. xij.
Fili⁹ venerūt v̄sc⁹ ad partū ⁊ nō fuit p̄tus
pariedi. Figura Apōc. xij. Multier clā
mabat p̄turiēs: ⁊ ecce draco q̄ habebat ca
pita septē ⁊ cornua dece. ⁊ in capitib⁹ suis
septē diademata volens deuorare filiū eis
peperisset: m̄lier ḡ illa peperit masculū: q̄
raptus ē ad deū: ⁊ mulier fugit in solitudi
nē. ⁊ cū draco p̄seq̄ret eā date s̄ ei due ale
aq̄le m̄agne vt volaret in desertu. Spūal
ter: Multier illa ē aia penites. draco diabo
lus: septē capita sunt septē vicia capitalia:
in q̄b⁹ sūt septē diademata q̄r vic⁹ regnāt
in mūdo: dece cornua signū obedientia dei
cē p̄ceptoꝝ: Diabolus em̄ volēti penitere
suader delectationē p̄cti: ⁊ ōdit difficult
tatē obedientie vt fet̄ anie p̄dāt ⁊ steriles
remaneat in p̄ctō: s̄ aia clamat ad deūt pa
rit bonū op⁹ q̄d statim ad deūm rapit. Et
dant multeri due ale. s. dei timor et amor: q̄
bus se saluat in deserto pnie. Hec em̄ sunt
duo q̄ a nobis petit dñs. Deut. x. Enīc
ist⁹ q̄d dñs deus tuus petit a te n̄si vt tū
meas eū ⁊ diligas.

Secundus ar. In euangelio q̄b⁹ habe
tur Mat. xv. Ec̄plo mulier chana
nee notāde sunt tres p̄ditiones nob̄ n̄cess
arie ad ascendēdū hierosolymā ⁊ ad inue
niēdū gratiā salutaris.

Prima ē vere fidei firmitas.
Secunda ē humilit̄ simplicitas.
Tertia ē p̄seuerantie stabilitas.
De his tribi dt Hiero. Hera h̄l̄t̄ multe
ris fides: h̄l̄t̄: ⁊ patiētia: s̄ dicat. Fi
des q̄r credit filiā sanari posse. Patiētia
seu p̄seuerātia q̄r toriēs p̄cepta i p̄ib⁹ p̄se
ueravit. H̄l̄t̄: q̄: nō se canib⁹ sed carē
lis cōparauit. P̄ria i ḡt̄ p̄dictio ē vere fi
dei firmitas q̄ necessaria ē ad ipetrādū mi
sericordiā. Ia. viij. Postuler at i fide ni. he
tē. Mar. xj. Quecūq̄ petie. in oō. credē
res accipie. Econtra. Defect⁹ fidei ipedit
imperatōnē. Iac. j. Nō extimet bō illeg

aliqd accipiat a dño. 2 Matt. xvij. h̄z exē plū de denide lunatico quenō portuerit dñ scipuli encere ppter incredulitatē. s. Dēsī de aut mīlīerchananee h̄z triplex testimoniū in euāgeliō

Primū est testimonīū accessiōis.

Secondū est p̄fessionis.

Tertiū est approbatōis.

Primū igit̄ q̄r vic̄ ad ch̄m Ro. v. Acces sum hēmus p̄ fidē ad ch̄m. Egressa t̄ mu līer hec a finib⁹ tyri t̄ sidonis; accessit ad ch̄z credēs ab eo obtiēre r̄mediū. Ch̄ry. Chananei q̄ expulsi fuerāt vt n̄ puerteret iudeos hi appuerūt iudeis prudentiores vt exiret a finib⁹ suis t̄ termis suis t̄ acce deret ad ch̄m. Orig. Dīra res; ecce mu līer caput p̄tūarma diaboli z̄c. Moralt̄ becmīler est aia peccatris p̄ p̄niām a finib⁹ bus p̄tōp̄ egressa. Tyr⁹ q̄ppe interpt̄ angultia. Sidon p̄o venatio; t̄ signat re giones p̄tōp̄ q̄ sur fines mīhabilis angul̄līer venationes diabolice. L̄testimonīū iā q̄ntuz vere fidei est cū alijs p̄pniaz a finib⁹ bus p̄tōp̄ egredit̄ nec hoc iūsuffit a p̄cris egredi n̄i fugiat occasiōes. Aug. Finiōnes p̄tōp̄ exire p̄ p̄tōp̄ cās exciderer eoz suggestiōib⁹ aditū nō indulgere. Inuehe q̄ os q̄ occasiōes p̄tōp̄ nolūt̄ fugere; p̄ta p̄sortia; aspect⁹; familiaritatēs t̄c. Se cundū est testim̄ p̄fessiōis; q̄r ch̄m p̄fice deū et hoiez. glo. deū vbi dñz vocat hoiez vbi dñs filiu Dō. Orig. Hec mīlīer nō sūt oracul̄ incēta; nec doctn̄is salutarib⁹ ibu ta; t̄ m̄ iēsū v̄p̄ deū p̄fessa ē di. Dīfere mei z̄c. Tertiū ē testimoniū approbatōis; q̄r vic̄ dñs iēsū hui⁹ mīlīer fidē appro bat siue approbauit di. Mīlīer maḡ ē fid̄ des tua; siat tibi sic z̄c. Ch̄ry. Ur magna est fides copiosa effusa est tibi gr̄a. Un p̄z q̄nti meriti est fides ap̄d̄ deū. Exemplū ha ben⁹ in abraā; de q̄ Ben. xv. Credidit a braā deo et reputat̄ est ei ad iusticiā. Exemplū etiā de L̄eturōne. Dat. viij. Ide deb̄ p̄gine maria; cui dixit helizaber. Beata q̄ credidisti p̄ficiēt̄ in te z̄c. Eccl. i. Be neplacitū est deo fides et māscetudo.

Eritis arti. Audi. z̄c. Sed notate q̄m mīlīl̄ p̄derit fides quis misit op̄ fidei sonet. Nā vt iura dicūt̄ Verbalit̄ cū effectu accepīda. d̄ p̄. di. j. h̄. Hec aut̄ verba. et. ss. q̄d q̄sq̄ iuris in alter⁹ statuet̄

rit. l. j. h̄. hec aut̄. Nā q̄d alicui p̄d̄esset; cre do firmit̄ q̄ hec est via secura; et illa p̄icu losa; t̄ t̄ p̄iculōsa aggredit̄. Expone t̄ ap plica notado illud Jaco. ii. Fides sine op̄ibus mortua est.

Post meridiem

Ece ascendi

Amus z̄c. Hec est volūtas dei certificatio v̄a z̄c. i. Thes. iiij. Hec est volūtas dei vt ascēdat̄ hierosolymā. In p̄bis apli tria sunt p̄eplanda ad hec obſuanda. Benignitas diuīe volūtions; hec est volūtas z̄c. Veritas specifitative modificationis; vt abstineat̄ vos z̄c. Firmitas p̄firmatiue rōis; qm̄ v̄nder est dñs z̄c. De p̄mo Leuit. xij. Seci estore qm̄ ego sc̄tus sum. Deſcō ad Lituz. q̄. Sobrie t̄ iuste sp̄ie z̄c. De tertio Eccl. xij. Lūcta q̄ sūt adducet̄ de⁹ in iudiciū p̄ omni errato.

Ecce z̄c.

Primus arti. An p̄tritio sit dolor voluntarie assump⁹ p̄ p̄tis. Q̄, nō. Do lor est in p̄te sensitiva; nō aut̄ p̄tritio. Ecō tra. Est aucto:itas m̄grōp̄ Rich. Bona. in. iiij. di. xvij. sicut p̄tm̄ p̄petrat̄ p̄ p̄sensū; ecōtra delef p̄ dissensū volūtatis rōnalis. Et q̄ dissensus ab ea re quā ip̄ossible est nō esse gn̄at dolore; vt dt Aug⁹. Ido di cendū q̄ p̄tritio est dolor p̄ essentiā. Sed notandum q̄ dolor d̄r̄ dupl̄. Uno mō ip̄le dissensus volūtatis. Alio mō passio relut̄as in ensuigilitatē; p̄ quā hō p̄p̄it in las ch̄rymas. Dissensus ḡ ille est de essentiā p̄tritiois; sed passio illa est effectus eius. Hec Bona. Pro fund. Volūtarie cas dit hō in p̄tm̄. Ido Alan⁹ in puerib⁹. Cur p̄p̄io caput ense secas; cur sponte cas tenas demonis incurris cū sua iussa subis. Unde t̄ p̄ha dicit in ethicis. In nobis est vt boni efficiamur aut̄ prau. Golens ergo malus quicūq̄ malus est; ideo etiā a peccato nō nisi voluntarie resurgit homo. Querit̄ ergo An p̄tritio quenamenter diffi cultur z̄c. Hic rū. vt s̄. q̄ in p̄tritione tria sunt atēdēda. Dō p̄teritur. s̄. cor peccato ris q̄d est q̄li vas fūcile plenū veneno pec cati. Secundū est ad q̄d p̄tritio terminat̄

f